

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 8Co/643/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5112218653
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 01. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Táňa Rapčanová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2015:5112218653.1

Uznesenie

Krajský súd Žilina, ako súd odvolací, v právnej veci navrhovateľa: Rehoľa menších bratov - Františkánov, so sídlom Bratislava, ul. Františkánska č. 2, IČO: 00 586 862, zastúpený splnomocneným zástupcom Mgr. Jaroslavom Martiňukom, advokátom, so sídlom O., ul. W. č. X, proti odporcovi: Žilinský samosprávny kraj, so sídlom Žilina, ul. Komenského č. 48, IČO: 37 808 427, o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnosti, o odvolaní navrhovateľa proti uzneseniu Okresného súdu Žilina č. k. 6C/105/2012-163 zo dňa 18. júna 2014, takto

rozhodol:

uznesenie okresného súdu **p o t v r d z u j e**.

O trovách odvolacieho konania rozhodne súd prvého stupňa.

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Žilina uznesením č. k. 6C/105/2012-163 zo dňa 18. 06. 2014, konanie o návrhu na určenie, že navrhovateľ je vlastníkom nehnuteľnosti - parcely KN-C č. 1291/1 - záhrady o výmere 2355 m², nachádzajúcej sa v k. ú. N., zastavil. Zároveň vyslovil, že o trovách konania rozhodne do 30 dní po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

Súd konštatoval, že navrhovateľ sa v predmetnej veci voči odporcovi Žilinský samosprávny kraj (predtým Mestu Žilina ako oprávnenému predchodcovi Žilinského samosprávneho kraja) domáhal určenia svojho vlastníckeho práva k spornej nehnuteľnosti parc. KN-C č. 1291 - záhrady o výmere 2355 m², k. ú. N., a to na tom skutkovom základe, že darovacia zmluva uzavretá medzi Slovenským náboženským fondom ako darcom a Československým štátom ako obdarovaným zo dňa 06. 09. 1957, ktorej predmetom je sporná nehnuteľnosť, je absolútne neplatným právnym úkonom, z čoho vyplýva, že nedošlo nikdy k pozbaveniu navrhovateľa vlastníctva k spornej nehnuteľnosti. Súd poukázal na to, že na Okresnom súde Žiline sa medzi tými istými účastníkmi (resp. navrhovateľom a právnym predchodcom navrhovateľa Mestom Žilina) viedlo konanie vo veci návrhu navrhovateľa o vydanie spornej nehnuteľnosti medzi iným aj na tom skutkovom základe (totožnom ako v prejednávanej veci sp. zn. 6C/105/2012), že uzavretá darovacia zmluva medzi Slovenským náboženským fondom a Československým štátom, ktorej predmetom malo byť darovanie pozemno-knižnej parcely č. 321/1 vedenej v pozemno-knižnej vložke č. 2250, k. ú. N., je vzhľadom na ust. § 36 zákona č. 141/1950 Zb. v spojení s ust. § 868 Občianskeho zákonníka absolútne neplatná z dôvodu, že darovaciu zmluvu neuzatváral vlastník a Slovenský náboženský fond prekročil rozsah svojho oprávnenia, pritom vlastnícke právo navrhovateľa k spornej nehnuteľnosti tak zostalo zachované. Pritom navrhovateľ svoj návrh vymedzil ako žalobu podľa ust. § 126 Občianskeho zákonníka t. j. žalobu na vydanie veci. Otázka vlastníckeho práva navrhovateľa k spornej nehnuteľnosti tak mala v označenej veci vedenej na Okresnom súde Žilina pod sp. zn. 12C/479/1995 podobu prejudiciálnej otázky vo vzťahu k navrhovateľom požadovanému plneniu. V označenej veci sp. zn. 12C/479/1995 bolo meritórne právoplatne rozhodnuté, a to tak, že návrh navrhovateľa bol v celom rozsahu zamietnutý.

Súd tak dospel na základe popísaného skutkového stavu k záveru, že uvedené právoplatné rozhodnutie vo veci vedenej na Okresnom súde Žilina pod sp. zn. 12C/479/1995 tvorí vo vzťahu k prejednávanej veci pod sp. zn. 6C/105/2012 prekážku veci rozhodnutej podľa ust. § 159 ods. 3 O. s. p. Súd preto

skúmajúc splnenie podmienok konania (§ 103 Občianskeho súdneho poriadku, ďalej len „O. s. p.“) zistil, že v konaní ide o taký nedostatok podmienky konania, ktorý nemožno odstrániť. Preto konanie o návrhu navrhovateľa podľa ust. § 104 ods. 1 O. s. p. zastavil.

O náhrade trov konania súd rozhodol v zmysle ust. § 151 ods. 3 O. s. p.

Proti tomuto uzneseniu podal odvolanie navrhovateľ prostredníctvom svojho splnomocneného zástupcu, ktorý žiadal napadnuté rozhodnutie zrušiť.

V odvolaní uviedol, že navrhovateľ má právo domáhať sa určenia vlastníckeho práva z rôznych právnych dôvodov. Všeobecne povedané - ak sa o jednom z nich rozhodne, nemôže to znamenať prekážku res iudicata pre ďalšie dôvody. Najmä, ak bolo toto rozhodnutie pre navrhovateľa negatívne. Pokiaľ súd v napadnutom rozhodnutí uviedol: „Navrhovateľ sa domnieval, že je daný niektorý z reštitučných dôvodov...“, z uvedeného je zrejmé, že samotný tzv. reštitučný zákon poskytoval niekoľko právnych dôvodov, na základe ktorých bolo možné konať o určení vlastníckeho práva. Výklad súdu, týkajúci sa témy lex generalis - lex specialis, uvedený v napadnutom uznesení je nesprávny. Negatívne rozhodnutie súdu o určení vlastníckeho práva na základe jedného právneho dôvodu nebráni navrhovateľovi domáhať sa určenia na základe iného právneho dôvodu.

Ďalej navrhovateľ uviedol, že ak by bolo pravdou, že rozsudok tohto súdu, sp. zn. 12C/479/1995, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline a rozsudkom Najvyššieho súdu SR vytvoril prekážku res iudicata, tak by práve tento okresný súd nemohol v roku 2011 konať a následne meritórne rozhodnúť v konaní pod sp. zn. 7C/185/2011. V tomto konaní sa neúspešne domáhal určenia vlastníckeho práva na základe ďalšieho právneho dôvodu - vydržania. Posudzovanie podmienok konania jedným súdom nemôže byť takto zásadne rozdielne.

Podľa navrhovateľa faktom je, že návrh na začatie konania v tejto veci bol formulovaný, či označený ako „o určenie absolútnej neplatnosti právnych úkonov“ (pozri druhý odsek odôvodnenia), ale následne súd pripustil zmenu návrhu, ktorou sa navrhovateľ priamo domáha určenia vlastníctva, ako to vyplýva aj z petitu: „Určuje, že vlastníkom parcely č. 1291/1...“.

Ako súd v odôvodnení uvádza, navrhovateľ preukázal, že list vlastníctva

k predmetnej parcele 1291/1 nebol založený ku dňu podania návrhu na začatie konania.

O to podozrivejšie je, že „zrazu“, v priebehu tohto konania, keď vlastník nebol určený (ani

na katastri evidovaný) bolo prevedené vlastnícke právo z pôvodného odporcu - Mesta

Žilina na nového - ŽSK. Ešte podozrivejšie je, že tituly nadobudnutia vlastníctva na strane

Žilinského samosprávneho kraja na časovej osi predbiehajú toto, ako aj predchádzajúce

súdne konanie: ŽIADOSŤ O ZÁPIS STAVBY Č.Z 4926/97,Č.208/3/97-3969/97; ŽIADOSŤ Č.Z 5861/2000 - 3690/00; ŽIADOSŤ O ZÁPIS V ZMYSLE ZÁK.Č.416/2001 Z. z. A PODĽA § 5 ZÁK.Č.446/2001 Z. Z. DELIM. PROTOKOL O ODOVZDANÍ MAJETKU,Č. Z 1703/03-1608/03; ŽIADOSŤ Č.R-187/06-2165/07; Zmluva o zverení majetku do správy - č. Z 7086/13-4747/13.

Navrhovateľ je presvedčený, že konanie súdu, Mesta Žilina, i Žilinského

samosprávneho kraja sú v tomto kontexte v rozpore s platným právom a zámerne

ho poškodzujú. Je objektívnym faktom, že Slovenský náboženský fond nebol zo zákona ani iného

právneho predpisu oprávnený na prevod vlastníctva. (Nemo plus iuris ad alium... atď.). Tiež je faktom

tvrdenie navrhovateľa, že nikdy nesplnomocnil Slovenský náboženský fond, ani iný subjekt na prevod

vlastníctva. Navrhovateľ nemôže dokazovať neexistenciu tohto splnomocnenia, pretože neexistujúce

skutočnosti v súdnom ani inom konaní nedokazujeme. Ak protistrana alebo súd tvrdia, že konanie

Slovenského náboženského fondu, resp. iných subjektov pri prevode vlastníctva k majetku navrhovateľa

bolo legálne, musia to dokázať.

Odporca v písomnom vyjadrení k odvolaniu navrhol uznesenie okresného súdu v plnom rozsahu potvrdiť.

Zotrval na obsahových záveroch svojho vyjadrenia k žalobnému návrhu zo dňa 17. 04. 2014. Odvolanie

navrhovateľa považoval čo do jeho vecných a právnych dôvodov za neopodstatnené a zmätočné.

Krajský súd, ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O. s. p.), po zistení, že odvolanie podal včas účastník konania

(§ 204 ods. 1, § 201 O. s. p.) proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom (§

201 O. s. p.), pričom podanie opravného prostriedku nie je vylúčené v ust. § 202 O. s. p., bez nariadenia

odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 O. s. p.), preskúmal rozhodnutie v napadnutom rozsahu a z

dôvodov uvedených v odvolaní (§ 212 ods. 1 O. s. p.) a uznesenie okresného súdu ako vecne správne

potvrdil (§ 219 ods. 1 O. s. p.) z nasledovných dôvodov (§ 219 ods. 1 O. s. p.).

Odvolačný súd po preskúmaní napadnutého uznesenia i konania, ktoré mu predchádzalo dospel k záveru, že okresný súd v prejednávanej veci zistil skutkový stav v rozsahu potrebnom na zistenie rozhodujúcich skutočností, na podklade vykonaného dokazovania dospel ku správnym skutkovým zisteniam a prejednanú vec aj správne právne posúdil. Nakoľko i odôvodnenie písomného vyhotovenia napadnutého uznesenia o zastavení konania je vyčerpávajúce a zodpovedá kritériám uvedeným v ust. § 157 ods. 2 O. s. p. v spojení s § 167 ods. 2 O. s. p. odvolací súd podľa § 219 ods. 2 O. s. p. konštatuje správnosť týchto dôvodov a v podstatných bodoch na ne odkazuje.

Odvolačné námietky navrhovateľa vyhodnotil odvolací súd ako nedôvodné.

Námietku navrhovateľa, že má právo domáhať sa určenia vlastníckeho práva z rôznych právnych dôvodov a ak sa o jednom z nich rozhodne, nemôže to znamenať prekážku res iudicata pre ďalšie dôvody, vyhodnotil odvolací súd ako nedôvodnú. Občiansky súdny poriadok dbá o to, aby súdne konanie prebiehalo podľa presne ustanovených pravidiel, ktorých dodržiavanie je predpokladom, aby súd mohol konať a vydať rozhodnutie. Tieto predpoklady sa nazývajú procesné podmienky konania. Ak v konkrétnej veci nie sú splnené procesné podmienky, takéto konanie vykazuje nedostatky, a tie môžu byť odstrániteľné a neodstrániteľné. Medzi neodstrániteľné, okrem iného patrí i prekážka vecí rozhodnutej veci (§ 159 ods. 3 O. s. p.), ktorá bráni tomu, aby vec, o ktorej bolo právoplatne rozhodnuté, bola znovu prejednávaná. V prvom rade prekážka rozhodnutej veci znamená, že v novom, resp. v tomto konaní sa prejednáva totožná vec, týkajúca sa rovnakých účastníkov, rovnakého predmetu konania a rovnakých skutkových okolností.

V danej veci (sp. zn. 6C/105/2012) sa aj podľa odvolacieho súdu navrhovateľ domáha voči odporcovi (predtým Mesto Žilina) určenia vlastníckeho práva k spornej nehnuteľnosti odvolávajúci sa na absolútnu neplatnosť darovacej zmluvy z 06. 09. 1957 uzavretej medzi Slovenským náboženským fondom ako darcom a Čs. štátom ako obdarovaným. Vo veci sp. zn. 12C/479/1995 sa navrhovateľ voči odporcom 1/ Konzervatórium Žilina, 2/ Mesto Žilina domáhal okrem vydania spornej nehnuteľnosti pre tieseň v zmysle reštitučného zákona č. 282/1993 Z. z. aj s poukazom na ust. § 126 Občianskeho zákonníka z dôvodu, že uzavretá darovacia zmluva je vzhľadom na ust. § 36 Občianskeho zákonníka z r. 1950 a ust. § 868 platného Občianskeho zákonníka absolútne neplatná nakoľko darovaciu zmluvu neuzatváral vlastník a Slovenský náboženský fond prekročil rozsah svojho oprávnenia (č.l. 133 spisu sp. zn. 12C/479/1995). Na základe uvedeného okresný súd správne rozhodol, keď právoplatné zamietajúce rozhodnutie vo veci vedenej na Okresnom súde Žilina pod sp. zn. 12C/479/1995 posúdil vo vzťahu k prejednávanej veci pod sp. zn. 6C/105/2014 ako prekážku vecí rozhodnutej podľa § 159 ods. 3 O. s. p.

K odvolaniu navrhovateľa odvolací súd tiež uvádza, že v danej veci nebolo rozhodujúce to, že sa viedlo ešte ďalšie iné konanie, vedené pod sp. zn. 7C/185/2011 o ktorom bolo tiež meritorne rozhodnuté (určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnosti z titulu vydržania) a že v tomto inom konaní sa nemohlo konať a meritorne rozhodnúť.

Pokiaľ sa navrhovateľ najskôr domáhal určenia absolútnej neplatnosti právnych úkonov a neskôr určenia, že je vlastníkom parc. KN-C č. 1291/1 - záhrady o výmere 2355 m² nachádzajúcej sa v k.ú. N. bolo to na základe návrhu jeho samotného. O tejto zmene bol súd povinný rozhodnúť v zmysle ust. § 95 ods. 1 O. s. p. K uvedenému odvolací súd uvádza, že dispozícia účastníka konania, ktorou chce meniť návrh je obmedzená iba súhlasom súdu. Vecne príslušný súd pri úvahe o tom, či bude súhlasiť so zmenou návrhu môže zvažovať iba to, či výsledky doterajšieho konania (ako celku) môžu byť podkladom pre konanie o zmenenom návrhu. Ak tomu tak je, musí so zmenou návrhu súhlasiť. Za stavu v ktorom sa konanie v tom čase nachádzalo nemal okresný súd dôvod so zmenou návrhu nesúhlasiť. V danom prípade nebolo rozhodujúce, ako navrhovateľ označil petit podaného návrhu, ale tých istých účastníkov a rovnaké skutkové okolnosti, na základe ktorých odôvodnil svoj predchádzajúci návrh.

Z týchto dôvodov odvolací súd uznesenie okresného súdu ako vecne správne potvrdil.

O trovách odvolacieho konania rozhodne súd prvého stupňa v zmysle ustanovenia § 224 ods. 4 O. s. p. Podľa tohto ustanovenia totiž, ak odvolací súd rozhoduje o odvolaní proti rozhodnutiu vo veci samej, ktorým nebolo rozhodnuté o trovách konania z dôvodu postupu podľa § 151 ods. 3 O. s. p., (ako tomu bolo v danej veci) o trovách odvolacieho konania rozhodne súd prvého stupňa.

Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v senáte pomerom 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.